

Jakub Zgierski

LGBT

Czy LGBT to ideologia?

Czym jest ideologia?

Aby udzielić odpowiedzi na pytanie, czy LGBT jest ideologią, należy najpierw zdefiniować sam termin „ideologia”. Jak podaje internetowa Encyklopedia PWN, jest to „pojęcie występujące w filozofii i naukach społecznych oraz politycznych, które określa zbiory poglądów służących do całościowego interpretowania i przekształcania świata”¹. Z kolei wedle „Wielkiego słownika języka polskiego” mówimy o „zespolu poglądów i przekonań dotyczących świata, życia społecznego i postaw etycznych charakteryzującym określoną grupę ludzi”². Chodzi zatem o zbiór poglądów dotyczących świata, które służą jego zmianie. Środowisko aktywistów LGBT posiada wypracowane spojrzenie na życie społeczne, jak i program przemian politycznych. Jednak problem polega na tym, że ideologia stanowi pewną całościową wizję świata, natomiast ruch LGBT skupia się tylko na kwestiach związanych z ludzką seksualnością. Z tego względu bliżej mu do doktryny, która jest pojęciem węższym i odnosi się do konkretnych obszarów rzeczywistości, np. gospodarki czy kultury.

LGBT jako element programu politycznego lewicy

Jednak z jakiegoś powodu postulaty LGBT są przyjmowane przez szeroko rozumianą lewicę. Można również zauważyć, że aktywiści na rzecz praw osób homoseksualnych bardzo często podzielają inne poglądy uznawane powszechnie za „postępowe”: feminizm, ekologizm czy socjalizm. Przyczyna okazuje się bardzo prosta. Otóż ruch LGBT stanowi część większej całości, pewnej spójnej ideologii, która dostarcza odpowiedzi na

¹ *Ideologia* [w:] *Encyklopedia PWN*, dostęp online: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/ideologia;3913853.html>.

² *Ideologia* [w:] *Wielki słownik języka polskiego*, dostęp online: <https://wsjp.pl/haslo/podglad/37970/ideologia>.

pytania dotyczące wszelkich sfer ludzkiego życia. Jak wskazuje politolog i historyk idei prof. Jacek Bartyzel, działacze ruchu LGBT roszczą sobie prawo do reprezentowania ogółu osób o takich skłonnościach. W jego przeświadczeniu „ta nieliczna, choć hałaśliwa mniejszość aktywistów ruchu, mianująca się jakby politycznym reprezentantem ogółu osób o takich preferencjach i aktywności – którą to pretensję można porównać do równie bezzasadnego reprezentowania »interesów proletariatu« przez »awangardę proletariatu« w rozumieniu leninowskim, czyli partię komunistyczną – demonstruje poglądy jednoznacznie lewicowe i to w ekstremistycznym ujęciu; jednocześnie to partie i środowiska lewicowe włączają roszczenia ruchu LGBT do swojej agendy polityczno-programowej”³.

LGBT a marksizm

Ruch LGBT narodził się w łonie Nowej Lewicy, a konkretnie w ramach tzw. nowych ruchów społecznych, które koncentrowały się na określonych tematach, np. sprzeciwie wobec wojny, budowy elektrowni atomowych czy właśnie dyskryminacji osób homoseksualnych⁴. Z tego względu jego ideologiczne zaplecze stanowi marksizm, a właściwie neomarksizm, który w publicystyce jest określany również mianem marksizmu kulturowego. Należy podkreślić, że w XX wieku marksistowskie ideolodzy na Zachodzie zaczęli w większym stopniu interesować się zagadnieniami kulturowymi, ukrywając w ten sposób ekonomiczno-polityczny wymiar swoich celów⁵. Innymi słowy, klasyczny konflikt kapitalistów i robotników został powielony w oparciu o inne problemy społeczne niż wyzysk ekonomiczny. Pojawiła się kwestia wyzwolenia kobiet, mniejszości rasowych czy homoseksualistów. W efekcie marksistowska walka klas została niejako uzupełniona o walkę ras oraz walkę płci – wszystkie utrzymane w tym

³ Bartyzel J., *Czy LGBT jest ideologią?*, pch24.pl, 17.12.2020, dostęp online: <https://pch24.pl/prof-jacek-bartyzel-czy-lgbt-jest-ideologia/>.

⁴ Karoń K., *Historia antykultury*, Warszawa: Wydawnictwo Key4, 2018, s. 416-418.

⁵ Cleaver H. Jr., *Polityczne czytanie Kapitału*, Poznań: Oficyna Wydawnicza Bractwa Trojka, 2011, s. 59.

samym ideologicznym schemacie, który uwzględnia: ofiarę, oprawcę, nierozwiązywalny konflikt oraz system zniewolenia⁶.

Koncepcje Judith Butler

Ideologiczne źródła poglądów szerzonych przez ruch LGBT można łatwo wykazać, powołując się na samych reprezentantów tego środowiska. Za przykład niech posłuży amerykańska feministka Judith Butler, która przyczyniła się do rozwoju koncepcji gender, rozdzielając od siebie płć biologiczną oraz społeczno-kulturową. Próbowała m.in. udowodnić, że płć ma charakter performatywny, a więc jest „tworzona” w procesie społecznym. Takie spojrzenie szybko otworzyło furtkę dla teorii uznających istnienie wielu płci i rozmaitych tożsamości, które nie muszą mieć żadnego umocowania w biologii. Co istotne, Judith Butler wykłada na nowojorskiej uczelni The New School, która jest jednym z głównych ośrodków myśli marksistowskiej w Stanach Zjednoczonych. Ponadto w 2012 roku otrzymała Nagrodę im. Theodora W. Adorna za znaczny wkład w myśl filozoficzną. Patronem tego wyróżnienia jest tytułowy Theodor W. Adorno, jeden z głównym przedstawicieli neomarksistowskiej szkoły frankfurckiej⁷. Natomiast jej światopoglądowym mentorem, z którego koncepcji korzysta w swoich książkach, był Louis Althusser⁸. Ten francuski myśliciel przez długi czas uchodził za głównego ideologa Francuskiej Partii Komunistycznej, która do 1976 roku identyfikowała się ze stalinizmem.

Kto tworzył ruch LGBT?

⁶ Karoń K., *op. cit.*, s. 401.

⁷ Whittle H., *The spirit of Adorno*, dw.com, 09.11.2012, online:
<https://www.dw.com/en/adorno-prize-for-judith-butler-irks-jewish-groups/a-16225396>.

⁸ Szczęśniak M., *Judith i Joker, czyli wprowadzenie do teorii Judith Butler* [w:] „Kultura Współczesna. Teoria, Interpretacje, Praktyka”, 2009, nr 1 (59), s. 208, dostęp online:
https://www.nck.pl/upload/archiwum_kw_files/artykuly/17_magdalena_szczesniak_-_judith_i_joker_czyli_wprowadzenie_do_teorii_judith_butler.pdf.

Jedną z pionierskich organizacji LGBT w Stanach Zjednoczonych było Mattachine Society założone w 1950 roku przez Harry'ego Haya, który od 1934 roku należał do Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych⁹. Jego środowisko brało udział m.in. w protestach po głośnej interwencji policji w gejowskim klubie Stonewall Inn w Nowym Jorku w 1969 roku. Według historyków był to początek masowego ruchu na rzecz emancypacji osób LGBT. W efekcie demonstracji powstał nieformalny Front Wyzwolenia Gejów, który miał skrajnie lewicowy charakter. Aktywiści wspierali m.in. protesty przeciwko wojnie w Wietnamie, de facto pomagając w ten sposób stronie komunistycznej, a także solidaryzowali się z Partią Czarnych Panter, czyli ugrupowaniem afroamerykańskich komunistów¹⁰. Należy również wspomnieć o wątku niemieckim, który chronologicznie wyprzedza ruchy amerykańskie. Otóż w 1897 roku lekarz i seksuolog Magnus Hirschfeld założył pierwszą na świecie organizację LGBT Scientific-Humanitarian Committee, czyli „Komitet Naukowo-Humanitarny”, której celem było zrównanie w prawach mniejszości seksualnych. Co roku ukazywało się jej oficjalne pismo naukowe „Yearbook for Intermediate Sexual Types”, w którym wyjaśniano, że homoseksualizm, lesbijstwo czy transeksualizm to różne warianty ludzkich aktywności seksualnych¹¹. Co istotne, Hirschfeld nie ukrywał swoich komunistycznych poglądów, odwiedzając w 1926 roku Moskwę na zaproszenie władz Związku Sowieckiego, które jeszcze w tamtym czasie wspierały emancypację homoseksualistów. Przeprowadzał również pierwsze operacje korekty płci. Ponadto był zwolennikiem eugeniki i tzw. selekcji płciowej¹².

Powiązania z lobby pedofilskim

⁹ Timmons S., *The Trouble with Harry Hay: Founder of the Modern Gay Movement*, Boston: Alyson Publications, 1990, s. 78, 92–93.

¹⁰ Ryan H., *The Incredible True Adventure of Five Gay Activists in Search of the Black Panther Party*, harpersbazaar.com, 08.06.2021, dostęp online: <https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a36651331/the-incredible-true-adventure-of-five-gay-activists-and-the-black-panther-party/>.

¹¹ Penkała R., *Magnus Hirschfeld*, biografie-niemieckie.pl, dostęp online: <https://www.biografie-niemieckie.pl/magnus-hirschfeld>.

¹² Jones E. M., *Libido dominandi. Seks jako narzędzie kontroli społecznej*, Wrocław: Wydawnictwo Wektry, 2013, s. 236.

W ramach Frontu Wyzwolenia Gejów wykształciła się m.in. znana organizacja Gay Activists Alliance. Jednym z jej liderów był David Thorstad, członek Socialist Workers Party, czyli ponownie ugrupowania komunistycznego, a dokładnie trockistowskiego¹³. Co istotne, w 1978 roku Thorstad założył NAMBLA, czyli Północnoamerykańskie Stowarzyszenie na rzecz Miłości Męsko-Chłopięcej, które do dziś promuje pedofilię, a więc legalizację stosunków seksualnych z dziećmi. Jednym z otwartych obrońców NAMBLA był m.in. wymieniony już Harry Hay¹⁴. Na gruncie europejskim partią szczególnie otwartą na postulaty ruchu LGBT oraz lobby pedofilskiego byli niemieccy Zieloni. W 2013 roku profesor politologii Franz Walter i jego współpracownik Stephan Klecha przygotowali specjalny raport na zlecenie ówczesnego kierownictwa ugrupowania, z którego wynika, że w latach 80. XX wieku tego typu tendencje cieszyły się w nim sporym poparciem. Pierwsze wyniki swoich badań naukowcy opublikowali na łamach dziennika „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, wskazując, że „stosunki seksualne między dorosłymi i dziećmi były tolerowane nie tylko w szeregach członków partii Zielonych, lecz również w wielu innych ugrupowaniach lewicowych i lewackich, oraz liberalnych. Mało tego, miały wręcz poparcie politycznie. Walter i Klecha twierdzą, że na zjeździe partii Zielonych w roku 1980 dążono do zalegalizowania pedofilii. Żądano wprowadzenia zmian do paragrafów 174 i 176 niemieckiego kodeksu karnego, w których mówi się o tym, że wszelkie czyny seksualne pomiędzy dorosłymi a nieletnimi poniżej 14 lat są ścigane z mocy prawa i podlegają karze. Za wprowadzeniem takich zmian opowiadali się również niektórzy młodzi działacze partii liberalnej FDP”¹⁵.

¹³ David Thorstad [w:] *The LGBTQ History Project*, dostęp online: <https://www.lgbtqhp.org/david-thorstad>.

¹⁴ Bronski M., *The real Harry Hay*, bostonphoenix.com, 07.11.2002, dostęp online: https://bostonphoenix.com/boston/news_features/other_stories/documents/02511115.htm.

¹⁵ Hamann G., Pawlak A., *Szokujące szczegóły z historii partii Zielonych. Chcieli zalegalizować pedofilię*, dw.com, 16.08.2013, dostęp online: <https://www.dw.com/pl/szokuj%C4%85ce-szczeg%C3%B3l%C5%82y-z-historii-partii-zielonych-chcieli-zalegalizowa%C4%87-pedofili%C4%99/a-17023892>.